

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt, <https://tm.lrv.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

2022-01- Nr. (1.6Mr) 2T-

Į 2021-12-27 Nr. 2-5521

Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai

DĖL TRANSPORTO VEIKLOS PAGRINDŲ ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO PROJEKTO DERINIMO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją įvertinusi derinimui pateiktą [Lietuvos Respublikos transporto veiklos pagrindų įstatymo Nr. I-1863 11 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą](#) (toliau – Įstatymo projektas), teikia šias pastabas:

1. Vadovaujantis Transporto veiklos pagrindų įstatymo (toliau – Įstatymas) 2 straipsnio 17 dalimi, viešasis transportas – keleivių, bagažo ir (arba) krovinių vežimo nustatytais maršrutais nustatyto laiku paslauga, teikiama visiems, kurie kreipiasi, todėl siūlytina Įstatymo projekto 1 straipsnio 1 dalį, kuria papildomas Įstatymo 11 straipsnis 2¹ dalimi, po dvitaškio formuluoti taip: „2¹. Transporto priemonės, naudojamos *teikiant* viešojo transporto *paslaugas* ir vežančios keleivius automobilių ir vidaus vandens keliais, turi būti pritaikytos <...>“. Taip pat, vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 2 straipsnio 31 dalimi, kurioje, apibrėžiant maršrutinės transporto priemonės sąvoką, vartojamas žodžių junginys „viešojo transporto priemonės“, todėl, įgyvendinant Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte nustatytą sistemiškumo principą, Įstatymo projekto 1 straipsnio 1 dalį, kuria papildomas Įstatymo 11 straipsnis 2¹ dalimi, po dvitaškio būtų galima formuluoti ir taip: „2¹. *Viešojo transporto priemonės*, vežančios keleivius automobilių ir vidaus vandens keliais, turi būti pritaikytos <...>“.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas įstatymines nuostatas, siūlytina performuluoti ir Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalies, kuria papildomas Įstatymo 11 straipsnis 2² dalimi, antrąjį sakinį taip: „Pritaikant geležinkelių riedmenis *teikti viešojo transporto paslaugas* neįgaliesiems ir kitiems riboto judumo asmenims, rekomenduojama atsižvelgti <...>“.

2. Įstatymo projekto 1 straipsnio 1 dalies, kuria papildomas Įstatymo 11 straipsnis 2¹ dalimi, antrajame sakinyje siūlytina prieš žodžius „transporto priemonės“ įrašyti žodį „viešojo“.

3. Iš Įstatymo projekto, jo aiškinamojo rašto ir kitų jį lydinčių dokumentų nuostatų nėra aišku, kodėl pritaikant geležinkelių riedmenis neįgaliesiems ir kitiems riboto judumo asmenims, Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalyje, kuria papildomas Įstatymo 11 straipsnis 2² dalimi, tik *rekomenduojama* atsižvelgti į susisiekimo ministro nustatytas rekomendacijas, o ne vadovautis šio ministro nustatytais kriterijais, kaip nurodyta Įstatymo projekto 1 straipsnio 1 dalyje. Nesant svarių argumentų tokiai nuostatai pagrįsti, siūlytina svarstyti galimybę susisiekimo ministro nustatytus geležinkelių riedmenų pritaikymo neįgaliesiems ir riboto judumo asmenims kriterijus nustatyti privalomojo pobūdžio. Atsižvelgus į šį siūlymą, taip pat siūlytina svarstyti poreikį Įstatymo

projektą suderinti su Lietuvos Respublikos geležinkelių transporto kodekso 33² straipsnio nuostatomis, reglamentuojančiomis neįgaliųjų arba ribotos judėsenos asmenų vežimą vietiniais maršrutais, bei, esant poreikiui, kartu keisti ir šį teisės aktą.

4. Atsižvelgiant į Įstatymo projektui priimti būtiną laiką bei į tai, kad verslui galimai bus reikalingos papildomos investicijos prisitaikant prie keičiamo teisinio reguliavimo, svarstyti, ar poreikis nukelti Įstatymo projekto įsigaliojimo terminą vėlesniam nei numatyta Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje, laikantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje nustatytos teisės aktų įsigaliojimo tvarkos.

5. Pagal Įstatymo projektu siūlomą teisinį reguliavimą viešojo transporto priemonių pritaikymas neįgaliesiems ir kitiems riboto judumo asmenims galimai pareikalautų naujų investicijų. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnyje nustatyta: „Nuosavybė neliečiama. Nuosavybės teisės saugo įstatymai.“ Aiškindamas Konstitucijos 23 straipsnį Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo nutarimuose ne kartą yra konstatavęs, kad pagal Konstituciją nuosavybės teisė nėra absoliuti ir tuo atžvilgiu, kad ji gali būti įstatymu ribojama dėl nuosavybės objekto pobūdžio, dėl padarytų teisei priešingų veikų ir (arba) dėl visuomenei būtino ir konstituciškai pagrįsto poreikio. Nuosavybės teisės ribojimas nėra negalimas, tačiau visais atvejais turi būti laikomasi šių sąlygų: nuosavybės teisė gali būti ribojama *tik remiantis įstatymu*; ribojimai turi būti būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises bei laisves, Konstitucijoje įtvirtintas vertybes ir (arba) konstituciškai svarbius tikslus; turi būti laikomasi proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus visuomenei būtinus ir konstituciškai pagrįstus tikslus. (Konstitucinio Teismo 2002 m. rugsėjo 19 d., 2013 m. gruodžio 20 d. nutarimai). Atsižvelgiant į šį nuosavybės teisės apsaugos aspektą bei į tai, kad esminės ūkinės veiklos sąlygos ir jų ribojimai turėtų būti įtvirtinami įstatymo lygmens teisės akte, svarstyti, ar pagrindiniai kriterijai, pagal kuriuos turėtų būti pritaikomas viešasis transportas neįgaliesiems ir kitiems riboto judumo asmenims, neturėtų būti nustatyti Įstatyme, o ne Įstatymo įgyvendinamajame teisės akte (kaip siūloma Įstatymo projektu).

6. Teisės technikos pastabos Nutarimo projekto rengėjams perduotos tiesiogiai.

Teisingumo ministrė

Evelina Dobrovolska